

Nr 32.

Ankom till riksdagens kansli den 21 april 1942 kl. 4 e. m.

Utlåtande i anledning av väckt motion om pension åt pastorn J. A. Rehnberg.

I en inom andra kammaren under nr 37 väckt motion, vilken hänvisats till bankoutskottets förberedande handläggning, hava herrar *Åqvist* och *Svensson* i Ljungskile hemställt, »att riksdagen måtte besluta tilldela pastor J. A. Rehnberg, Lysekil, pension med ett årligt belopp av kronor 1 500: — fr. o. m. 1 januari 1943».

Av handlingarna i ärendet inhämtas,

att Rehnberg är född den 13 maj 1868 och alltså 73 år gammal;

att han under en tid av omkring 33 år, i regel sex månader årligen, bedrivit predikoverksamhet bland lots- och fyrpersonalen genom besök vid de olika fyrplatserna i riket;

att enligt ett av överlotsen J. Bandolin den 30 maj 1941 utfärdat intygen av Rehnberg bedrivna predikoverksamheten ofta utförts under mycket svåra förhållanden;

att de med predikoverksamheten förenade kostnaderna huvudsakligen bestritts genom frivilliga bidrag;

samt att Rehnberg befinner sig i behövande omständigheter.

Över förevarande motion har utskottet i vederbörlig ordning införskaffat utlåtande från statskontoret, som hört lotsstyrelsen.

Lotsstyrelsen har anfört:

Lotsstyrelsen anser sig kunna vitsorda, att den religiösa verksamhet, som pastorn J. A. Rehnberg sedan mer än trettio år tillbaka utövat i samband med sina omfattande resor till rikets lots- och fyrplatser varit av stor betydelse med hänsyn till personalens vid lots- och fyrplatserna behov av religiös uppbyggelse. Rehnbergs besök vid dessa, i många fall avsidet och isolerat belägna platser, ha utgjort ett för personalen säkerligen välgörande och välkommet avbrott i deras — särskilt innan rundradion vunnit sin nuvarande utbredning — ofta enformiga och för sinnet påfrestande tillvaro. På grund av vad styrelsen sålunda anfört och med hänsyn till de ömmande omständigheter, som synas föreligga, vill lotsstyrelsen — som vitsordar riktigheten av de uppgifter angående Rehnbergs ifrågavarande verksamhet, vilka lämnats i det av Lotsförbundets ordförande, överlotsen Bandolin, den 30 maj 1941 avgivna intyget, och som ansluter sig till de i intyget framförda

synpunkterna — för egen del uttala, att styrelsen intet har att erinra emot att, i den mån så låter sig göra, Rehnberg av statsmedel erhåller något bidrag till sitt framtida uppehälle såsom uttryck för det allmännas uppskattning av det arbete, Rehnberg nedlagt till fromma för den andliga vården bland lotsverkets personal.

Statskontoret har anfört:

Då den av Rehnberg bedrivna religiösa verksamheten vid olika lots- och fyrplatser icke varit anordnad av staten eller svenska kyrkan, utan helt synes hava tillkommit på hans eget initiativ, skulle ett beviljande av pension åt honom närmast innebära en erkänsla från det allmännas sida för hans långvariga och av lotsstyrelsen väl vitsordade arbete på ifrågavarande område. Statskontoret vill emellertid erinra, att ämbetsverket i ett flertal tidigare fall givit uttryck åt den uppfattningen, att med hänsyn till konsekvenserna i olika riktningar största försiktighet bör från statsmakternas sida iakttagas vid beviljandet av dylika s. k. honnörspensioner. I enlighet härmed och då vad i ifrågavarande motion anförts icke kan anses utgöra tillräckligt skäl för beredande av statspension åt Rehnberg, anser statskontoret för sin del, att motionen icke bör föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet. Såsom statskontoret framhållit, bör givetvis med hänsyn till konsekvenserna varsamhet iakttagas vid beviljande av s. k. honnörspensioner. Riksdagen har också tidigare endast i undantagsfall, då alldeles särskilda förhållanden förelegat, medgivit att dylika pensioner må utgå. I förevarande fall skulle ett beviljande av pension närmast innebära ett erkännande från det allmännas sida för Rehnbergs långvariga, av lotsstyrelsen väl vitsordade arbete i samband med den av honom bedrivna prediko-verksamheten bland lotsverkets personal. Ehuru det, bland annat med hänsyn till att ifrågavarande verksamhet helt torde hava tillkommit på Rehnbergs eget initiativ, kan synas i viss mån tveksamt, huruvida staten bör träda emellan genom beredande av ett årligt understöd åt honom, har utskottet funnit vad lotsstyrelsen anfört utgöra goda skäl för att Rehnberg av statsmedel erhåller något understöd till sitt framtida uppehälle såsom uttryck för det allmännas uppskattning av det mångåriga och oegennyttiga arbete, som han genom sina besök bland lots- och fyrpersonalen nedlagt för dess andliga vård. På grund härav tillstyrker utskottet, att Rehnberg tillerkännes ett mindre understöd av statsmedel under sin återstående livstid. Beloppet av understödet synes lämpligen böra bestämmas till 504 kronor, varå torde böra utgå dyrtids- och kristillägg. Såsom motionärerna föreslagit, bör understödet utgå från och med ingången av år 1943.

Åberopande det anförda hemställer utskottet,

att riksdagen, i anledning av förevarande motion II: 37, må medgiva, att pastorn J. A. Rehnberg må från och med den 1 januari 1943 under sin återstående livstid från ansla-

get till diverse pensioner och understöd m. m. uppbära ett
årligt understöd av 504 kronor.

Stockholm den 21 april 1942.

På bankoutskottets vägnar:

HARALD ÅKERBERG.

Närvarande: se anteckning å utlåtande nr 31.
